

mitte lahti ei osta egga fa assemiku ei murretse, waid nende keigide hâbbiks issi lâhhâb. Ja wata, liist sai tõmmatud ja meite kûrakal olli eßimene nummer. Ilma, et se tedda üks silmapil olleks ehmatanud ehk furvaštanud, töötis ta omma numbri pabberi kôrgessse üles ja hûdis sure heâlega: „Hâdda sulle Parisi lîn, nûud on so wiimne tunnike lônud!” Reik ûmberseijad hâktasid kongeste naerma ja lisutajad saatid tedda koeo taggasî, omma mogusa tôd jure.

ma keslegi tâhhelpannemata, tõusis üks kohtu herra laua ârest üles ja jái selle kurdi selja tâhha seišma, ütteldeš: „Agga hâbbene ennast ommeti, so pûksid on eest lahti!” Ehmatates fargas mees kâppuga nôbide járrel, agga se olli ilma asjata — ta pûksid ollid ausaste kiinni. Nûud olli agga fa temma kawmalus otsa, ja et se kurdi többi eddespiddi tedda ennam ei waewaks, märiti tedda nattuke kasse plaostriga ja sadeti ilma liisku wôtmata wâetenistusse. — Wat sul pirrafas!

Sealsammas maal, ühhes teises liînaš, said selle samma asja tarvis noored mehhed kokko aetud, et liisku piddid wôtma; agga üks suur jaggu neist pûudis ennast iggapiddi nipalju kui jal wôdimalič, ühhe ja teise wiggade läbbi wâetenistuse eest kôrval hoida. Üks tunnistas ennast teiste seltfist kurt ollewad, ja kõik kûsfilised ja âhwardamised, heaga pallumised ja nôuandmised jáid ilma wâstuseta, kurt ei kuulnud mitte ühte ainust sõnna. Taassakeste, il-

Kaks naabert.

Perremehhe Mihkel olli üks kaewu due peal, kust agga temma naaber Mart fa omma tarvis wet sai. Ühhel pâewal üles Mihkel Mardile: „Kule naaber, minnu kaewu peab ümbertehtud sama ja et sa nûud jubba peale 30 aastad siit fa ommale wet wôttad, pead sa selle tarbekâs metsast üks foorm samlaid toma, mis kirowide ûmber pannemiseks tarvis lâh-